

ffytte Landet for Fremtiden, saaledes var det mig ogsaa klart, at een Ting trængte man til, og det var at have Mænd, der havde Forstand paa disse Forhold, der ikke direkte vare berørte af de Ulykker, som havde ramt, og som ikke alene kunde være til Nytte med Hensyn til at give Beilebning til, hvorledes man skulde gribe Sagen an, men som ogsaa kunde være behjælpelige med at samle Befolkningen til at give sig i Færd med Arbeidet. Jeg sendte derfor strax alle de ingeniørfyndige Kræfter, over hvilke jeg kunde raade, til de forskjellige Egne af Landet, og jeg troer at vide, at man overalt har sat Pris paa denne Foranstaltning, samt at den i det Sele taget har viist sig ganske virksom til Ulykkens Afhjælpning, navnlig ved, at man har gjort sig fortrolig med, hvad der var absolut fornødent, og hvad der derfor sieblifelig maatte sættes i Gang. Noget Tid efter modtog jeg den Meddelelse fra Stiftamtet i Maribo Amt, at man der trængte ikke blot til Beilebning, men ogsaa til Arbeidsbistand for igjen at kunne faae Digerne satte i en ordenlig Stand, og det vil være Thingets ærede Medlemmer bekendt, at der Dagen efter, at denne Meddelelse indkom, strax blev sendt 3 Officerer derover, samt at der den paafølgende Dag igjen afgif en Kommando Ingenieurtropper, indeholdende 111, hvad vi her havde at disponere over, og med Beskjælse til at tilkalde yderligere Mandskab fra de andre Garnisoner, dersom det maatte vise sig nødvendigt. Efter hvad jeg har erfaret, nærer jeg Haab om, at det, naar Befolkningen selv med Iver vil deltage i Arbeidet, skal lykkes at faae saadanne foreløbige Diger opreiste, at den Hensigt, man har haft dermed, nemlig en foreløbig Beskyttelse af Landet, vil kunne naas. Jeg har endnu kun at tilføie, at forsaavidt som maaste En eller Anden skulde mene, at denne Hjælp kunde være kommen hurtigere, vil jeg sige, at jeg snarere tror, den er kommen for hurtig end for sent, idet der jo nemlig maatte hengaa nogen Tid, inden det overhovedet var muligt at komme til at se Staden i dens hele Omfang og at begynde paa Arbeidet, ligesom der ogsaa maatte hengaa nogen Tid, inden man kunde vente nogen virkelig Hjælp fra den civile Befolknings Side, der — som rimeligt var — i Begyndelsen kun var beskæftiget med at bjerge sin egen Tilværelse og Bolig, saaledes at den kunde opholde sig der. Jeg gjentager altsaa, at i Haab om, at Rigsdagen vil billige og hjælpe til i den Retning, jeg nys har antydet, vil Regjeringens nærmeste Bestræbelse være den at søge at staae foreløbig Beskyttelse for Landet.

Formanden: Efter denne Meddelelse er Dagsordenen udtømt.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Torsdag Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Finantsministeren forelægger:

- a. Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.
- b. Forslag til Lov om Beskatningen af indenlandsk Røesukker.
- c. Forslag til Lov om Beskatningen af indenlandsk Tobak.
- d. Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov af 28de Marts 1871 om en Forandring i Toldafgiften for Sukker.
- e. Forslag til Lov angaaende Frihed for Bygningsafgift.
- f. Forslag til Lov om Nedlæggelse af Brændetransporten paa Esrom Kanal samt om Salg og Kjøb af Domainieeiendomme.

Mødet hævet Kl. 1 20".

Syvende Møde.

Torsdagen den 5te December Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Forelæggelse ved Finantsministeren af:

- a. Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.
- b. Forslag til Lov om Beskatningen af indenlandsk Røesukker.
- c. Forslag til Lov om Beskatningen af indenlandsk Tobak.
- d. Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov af 28de Marts 1871 om en Forandring i Toldafgiften for Sukker.
- e. Forslag til Lov angaaende Frihed for Bygningsafgift.
- f. Forslag til Lov om Nedlæggelse af Brændetransporten paa Esrom Kanal samt om Salg og Kjøb af Domainieeiendomme.

Finantsministeren: Jeg skal herved have den Ære at forelægge for det Første „Forslag